

gen Maade kan siges at høre til Husmandsklassen, og meget faa, der høre til Gaardmandsklassen, saaledes at der gjennem denne Virksomhed synes at aabenbare sig baade en patriotisk Villie til at offere Noget af sine Midler paa, hvad der maa anses at være et nyttigt Formaal, og tillige en ikke liden Sver fra Medlemmernes Side, hvilken har lagt sig for Dagen derved, at Medlemmerne have foretaget ikke saa ganske faa og besværlige Reiser for at tilveiebringe et paa lideligt Grundlag for Bedømmelsen. Jeg antager derfor, at der maa kunne samles et Flertal om slet ikke at vedtage nogen af disse Betingelser, ligesom jeg forudsætter, at et Flertal i selve Udvalget deler denne Anskuelse, idet det kun er smaa Mindretal, der have opstillet disse forskjellige Betingelser. Jeg skal tiltræde Forslaget under Nr. 24, hvorefter Ordene („især Spadedyrkning“) skulle udgaa, thi skjøndt jeg kan være enig med det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) — saavidt jeg forstod ham — og i alt Fald med flere andre ærede Medlemmer, som have udtalt sig derom, i at Spadedyrkning vil være en af de bedste Veie til at tilveiebringe et forøget Udbytte af mindre Huslodder, lader det sig paa den anden Side ikke negte, at der kan være Steder, og maaffe ikke saa faa Steder i Landet, hvor der endnu er Udstilligt tilbage at gjøre, inden man kan tænke sig, at Spadedyrkning skulde være den Dyrkningsmaade, som gav det bedste Udbytte. Hvor Folk have større Lodder og ringere Jord, turde det vel være, at en anden Kultur vilde være nok saa nyttig, idet de Paagjældende ikke have Midler til at udbringe det store Udbytte, som Spadedyrkingen skulde give. Dette Forslag skal jeg altsaa anbefale, men derimod tillade mig at frataade Vedtagelsen af de 4 følgende Forslag. — Jeg beder dernæst om et Dieblisks Opmærksomhed i Anledning af Forslagene under Nr. 20 og 21, som angaa Bygningsarbejder. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde blandt Andet den Bemærkning, at Udgifterne dertil vare stegne meget betydelig, og jeg siger: Ja, sæg vel Mærke dertil, thi, mine Herrer, hvor-

for ere de stegne? Fordi man igjennem en Række af Aar har været uvillig til at bevilge, hvad der var fornødent for at holde de paagjældende Bygninger i tilbørlig Orden. Der som man ikke vil udsætte sig for at maatte gaa ind paa meget større Krav, tror jeg, man gjør bedst i jevnt hen ad Veien at give, hvad der er nødvendigt, for at holde de Bygninger vedlige, som man overhovedet vil beholde. Der foreligger i Frederiksborg Slot et Vidnesbyrd om, at man kan lade noget Saadant drive for længe hen, men dette retter jeg for Dvrigt slet ikke som en Bebreidelse imod Thingene, thi, saavidt jeg veed, er der ikke før nu fra Regjeringens Side foreslaet Noget i saa Henseende. Denne Reparation var imidlertid ikke blot foreslaet, men ogsaa bevilget, saaledes at den skulde foregaa i Sommeren 1860, og det var kun Slottets Brand, der forhindrede Bevillingens Anvendelse. Jeg beder fremdeles erindret, at man, dersom man ikke nu bevilger denne Sum, enten maatte give Afkald paa den paagjældende Del af Slottet, eller ogsaa være belabet paa at maatte udrede meget betydeligere Beløb end det, hvorom der her er Spørgsmaal. — Jeg kommer gjennem disse to Vædringsforslag til nærmere at berøre de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) fremsatte, hvilke naturligvis som sædvanlig vare rettede til Regjeringen som den, der skulde bære det væsentlige Ansvar for Forslagenes Mængde. For saavidt disse Betragtninger navnlig vare rettede til mig, tror jeg, de vare meget ilde anbragte. Naar det ærede Medlem navnlig fremhævede, at disse to Vædringsforslag ikke havde foreligget oplyste ved 2den Behandling paa samme Maade som nu ved tredie, er det allerede blevet sagt af flere ærede Talere, at dette forhold sig ikke saa, og jeg skal blot tillade mig at henvide det ærede Medlem til Tidenden Sp. 2414, hvor han vil kunne læse, at jeg ved 2den Behandling har sagt, at man ikke skal for en Del af Udgifterne til Gremstagen, idet Taget var saa daarligt, at man, hvis man ikke vilde gjøre det i Stand, maatte risikere at have spildt en Del af de Udgifter, man havde anvendt paa Slottets indre Stand.